De Beestmens

der-sturmer.org

“Zolang er mensen op de wereld zijn, zal de strijd tussen de mensen en de ondermensen een onvermijdbaar deel van de geschiedenis zijn, deze door de Joden gevoerde strijd tegen de volkeren, is zover we kunnen terug kijken, van natuurlijke afloop van het leven op onze planeet. Je kunt rustig veronderstellen, dat de strijd om leven en dood net zo een natuurwet is als de strijd van de pestbacil tegen het gezonde lichaam.”

Reichsführer-SS Heinrich Himmler 1935

Zoals de nacht opstaat tegen de dag, zoals schaduw en licht eeuwige vijanden zijn – zo is de grootste vijand van de aardebeheersende mens de mens zelf.
De beestmens – wiens schijnbaar gelijkbarende natuurlijke schepping met handen, voeten en een soort hersens, met ogen en mond, is toch een heel andere, een vreselijk creatuur, is slechts een schim van een mens, met mensachtige gezichtstrekken – geestelijk en qua ziel nog lager staand als een dier. In het innerlijk van het wezen een vreselijke chaos van wilde grenzenloze begeertes: onnoemelijke vernietigingsdrang, primitieve gierigheid en onverhulde gemeenheid.
Beestmensen – anders niets!
Want niet alles is gelijk, wat als een mens uitziet.
O wee diegene, die dat vergeet.
Wat deze aarde aan grote werken, gedachten en kunsten bezit – de mens heeft het bedacht, geschapen en volbracht; hij dacht en vond uit, voor hem was er maar één doel: zich omhoog werkend naar een grootser bestaan, het ongenoegzame gestalten, tot het imperfecte door betere te vervangen.
Zo groeide de cultuur.
Zo werd de ploeg, het werktuig, het huis.
Zo zocht de mens gemeenschap, zo werd de familie, zo werd het volk, zo werd de staat. Zo werd de mens goed en groot. Zo ontsteeg hij boven alle levenswezens.
Zo werd hij god`s naaste.
Maar ook de beestmens leefde. Hij haatte het werk van de anderen. Hij woedde ertegen, heimelijk als dief, openlijk als lasteraar – als moordenaar, hij vergezelde zich met zijn gelijken.
Het beest riep het beest.-
Nooit kon hij de vrede handhaven, nooit had hij rust. Wat hij had het halfdonker, het chaos nodig.
Hij schuwde het licht van de culturele vooruitgang
Hij benodigde voor zijn zelfbehoud, het moeras, de hel. Maar niet de zon.
En deze onderwereld van de beestmens vond zijn leider: - de eeuwige jood.
Die begreep hem, die wist, wat ze wilden. Hij stimuleerde hun gemeenste lusten en begeertes, hij liet het donkere over de mensheid komen.
Het begon in de tijd van de vernietiging van de Perzen, het purimfeest, de eerste verheerlijking van de georganiseerde massamoord.75.000 Arische Perzen vielen de joodse haat ten offer.
Eeuwig is de haat van de beestmens tegenover de verlichte gedaanten, de dragers van het licht. Eeuwig dreigt de vernietiging van het avondland vanuit de woestenijen.
Eeuwig ballen zich de machten van de vernietiging samen in de steppen, verzamelen Atilla en Djingiz Kahn hun hunnenhordes en razen over Europa, levende Apocalyps, vuur en dood, verkrachting, moord en ontzetting achterlatend, zodat de wereld van het licht en het

duizendtallige wetenschappen, de machten van de vooruitgang en menselijke grote, terug laten zinkend naar de afgrond van de oertoestand.
Eeuwig is de wil van de beestmens.
Dat het weer een woestenij wordt, waar even nog het licht verhevene erkentelijkheid al scheppende het donker verlichtte, dan was zijn laatste doel bereikt, de chaos.
Zo voltrekt zich sinds jaar duizenden naar vreselijke, onberekenbare wetten de strijd tussen de twee tegenpolen, vind zich elke keer weer een Atilla, een Djingiz Kahn, die de poorten van Europa openrukt, die maar één ding kent: de volledige vernietiging van al het schone.
De belichaming van deze vernietigingsdrang heet heden ten dage bolsjewisme! Maar dit bolsjewisme is geen teken van deze tijd. Het is geen product van onze dagen! Het is geen nieuwheid in kader van de mensengeschiedenis. Maar het is zo oud als de jood zelf. Zijn wegbereiders heten Lenin – Stalin.

"Er worden in een volk op een bloederige manier de leidende hoofden afgeslacht, en dan komt het in de statelijke, in de economische, in de culturele, in de geestige, in de ziel en in de lichamelijke slavernij. De rest van het volk, door talloze bloedige mengelingen zijn eigen waarde beroofd, ontaard – en in een korte tijdsloop van een paar honderd jaar weet men hoogstens nog, dat er eens zo`n volk bestaan heeft."

Reichsführer-SS Heinrich Himmler 1935

Eindeloos deint zich de steppe van het Russische ruim – Oost Europa. Stug en dor is de culturele afval tussen midden Europa en dit reuzengebied.
En toch, is hier en daar over de grens dezelfde aarde – maar niet dezelfde mens! Want alleen de mens kan zijn stempelafdruk zetten op het landschap. Daarom op zijde van Duitsland geordende vruchtbaarheid, planvolle harmonie van de velden, goed over na gedachte verzamelingen van de dorpen, aan de andere kant echter de gebieden van ondoordringbare dikheid, van de steppe, van de eindeloze oerwouden, waardoor de verzande rivieren zich moeizaam een weg banen.
Slecht gebruikte, vruchtbare schoot van de zwarte aarde, die een paradijs zou kunnen zijn, een Californië van Europa, en in werkelijkheid verwaarloost, woest verwaarloosd, tot heden ten dage bestempelt met een voorbeeldloze cultuurschande, die een eeuwige aanklacht tegen de beestmens en zijn heerschappij is.
Tranenrijk lot van de zwarte aarde.
Eindeloos, vruchtbaar, verwaarloost maar met schatten gezegend Oost Europa – niet weg te denken van het overige deel van de aarde, maar brutaal gescheiden door een kloof van willekeur.

Oost Europa, het kwam boven een bepaalde primitiviteit niet uit. Het zag alleen chaos, want het miste hem de mens, de waardevolle cultuurdrager, het genie, dat met zijn systeem de opbouw van de vrede aanstuurde, dat de zinvolle tot waarde brengen van de oneindige schatten en de vruchtbaarheid van de bodem beval. Dit land kende enkel maar de grenzeloze roofbouw en de moorddadige oorlogsindustrie.
Zeker, ook hoogstaande volkeren van West- en Midden Europa hebben dit land als bestemming gehad. Er waren eens Goten en Waregers, die hier rijken stichtten en cultuur brachten. Een Hanserianer, een Zweed, een Vlaming, een Nederlander, een Schwabe en Nedersaksische nederzetters probeerden licht in het donker te brengen. In alle eeuwen schalde van daaruit een stem om hulp. Peter de Grote, Katharina II. en hoe ze allemaal heten, riepen de Duitse boer en de Duitse officier, de Europese geleerde, Arts en ingenieur.
Maar steeds weer overwonnen de machten van de donkerheid, werden in een wilde schermutseling, met een beestachtige razernij de tot hulp gekomen geest zinloos en genadeloos afgeslacht.

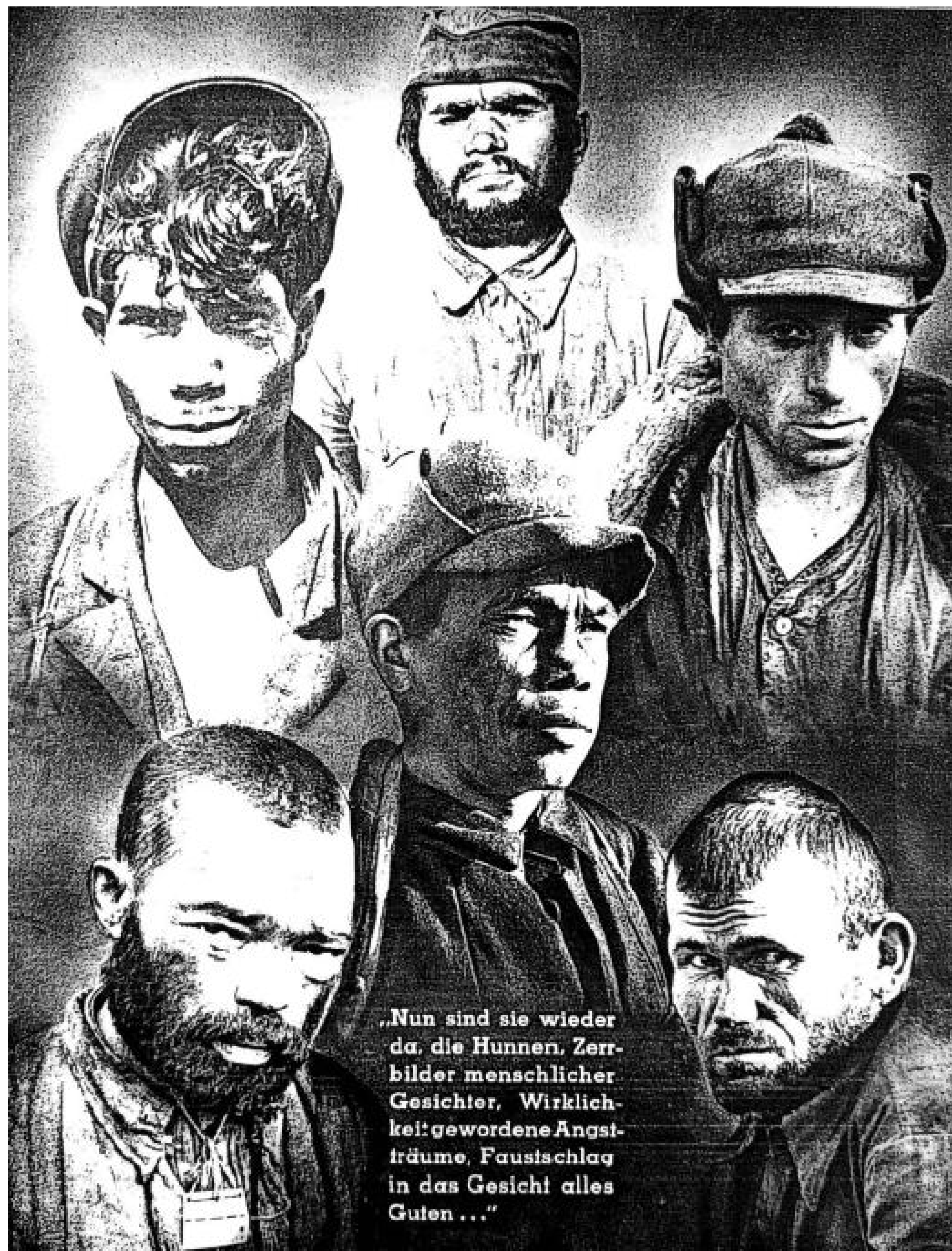

De oorlogsverklaring van de beestmens begon met de vreselijke ritten van Atilla en Djingiz Khan

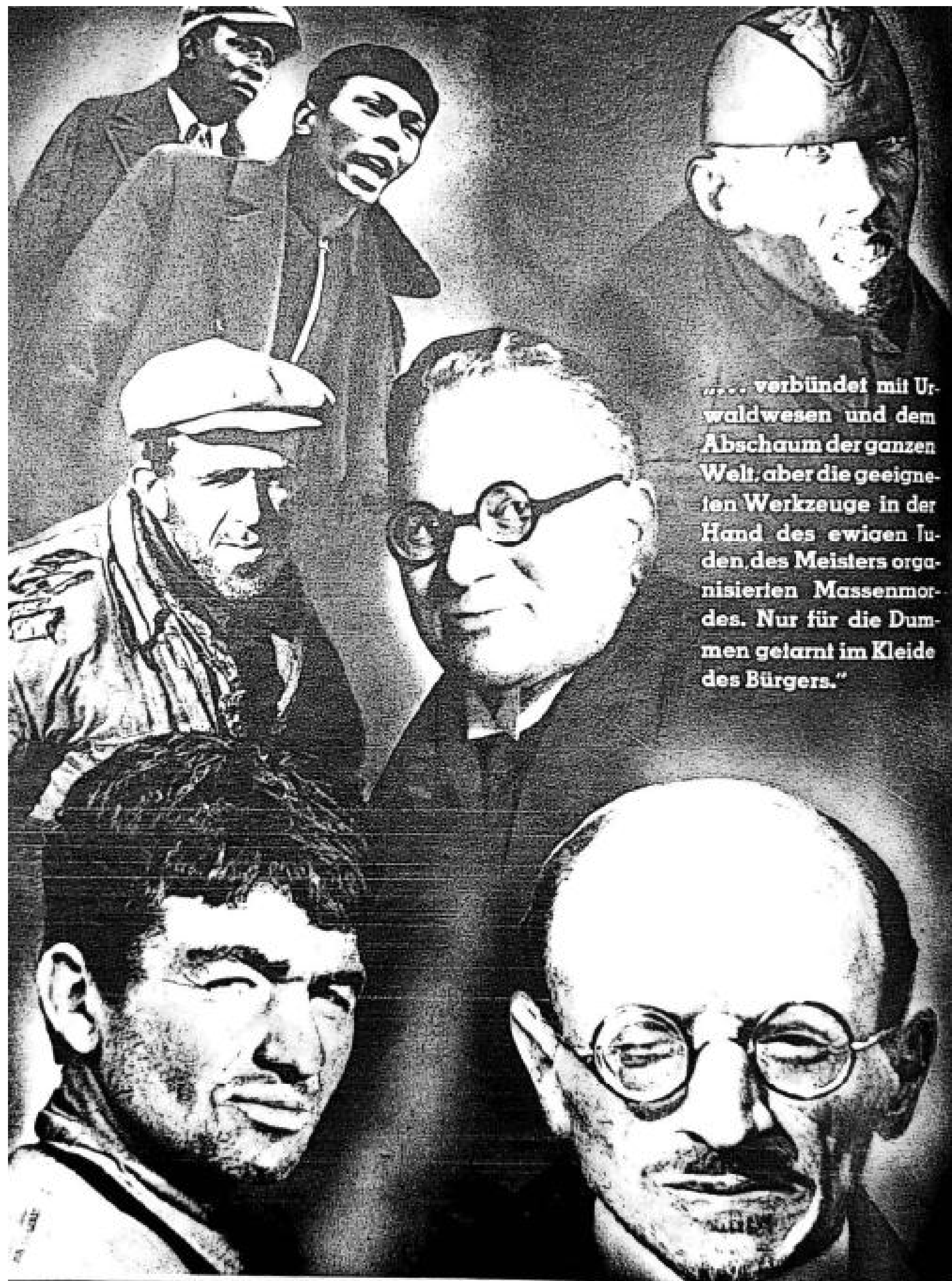
Op afzienswekkende steppepaarden, haast met het vel hunner dieren vergroeit, raasden Hunnenhorden tegen Europa; hun gespleten ogen gloeiden van moordlust, en achter hen lieten ze enkel woestenijen, moord, brand en vernietiging. Zo bericht de kroniek: *De Hunnen Komen!* Hoe vaak heeft deze roep zich in de eeuwen herhaald. Rusland werd de schouwplaats, waarop de leer van de Beestmensen – het nihilisme en het bolsjewisme – geboren werd. Steeds weer ontstaat het beeld van het op omverwerping gerichte Oosten, die

het “burgerlijke Westen” te vernietigen trachtte, het tuig van bolsjewistische overtuiging met wilde geestdriftigheid. Honend wenst zich de rode dichter Peter Orjeschin:

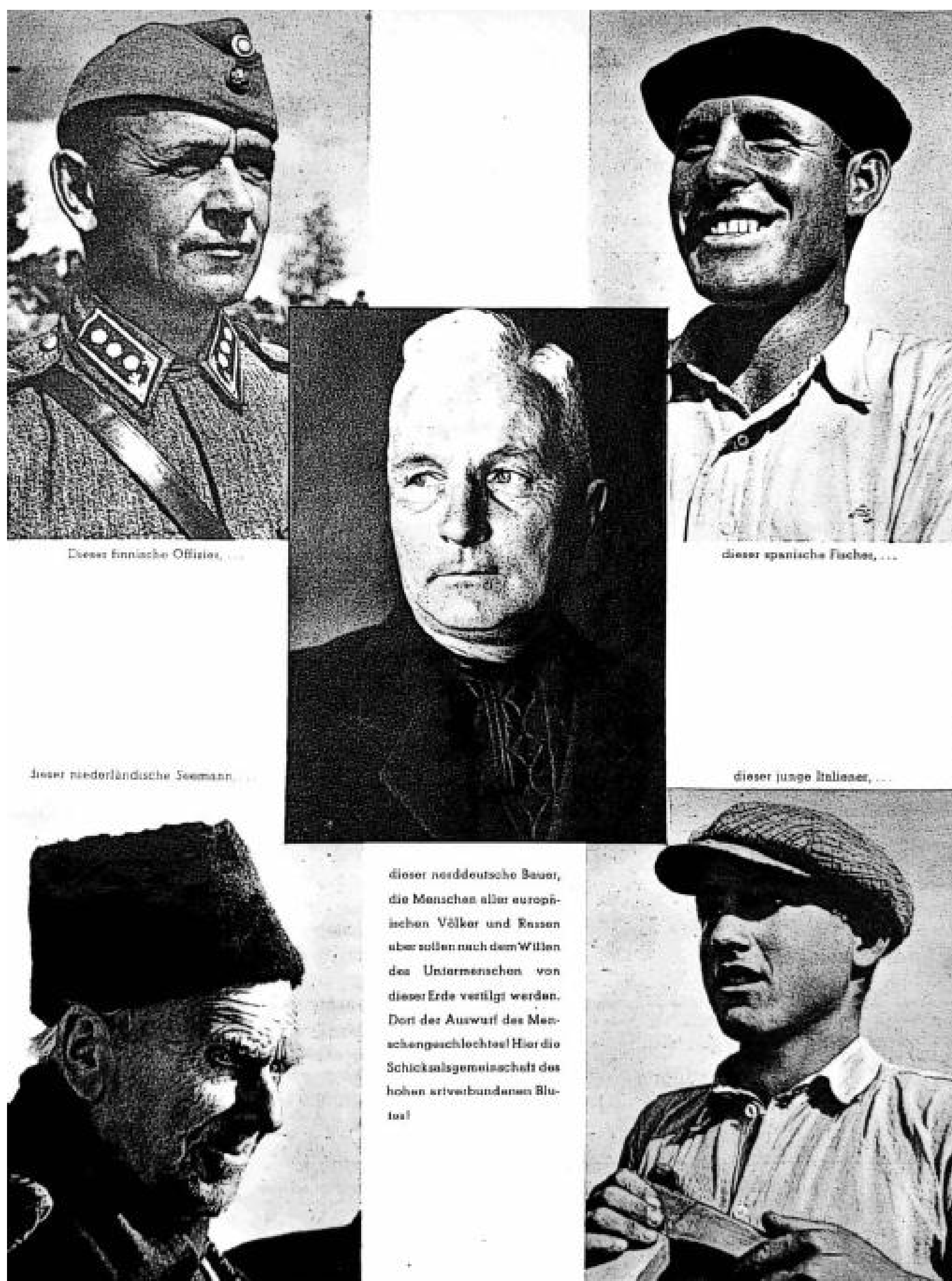
“De heilige moeder aarde trilt onder de mars van miljoenen voeten. De halve maan heeft de moskee verlaten, het kruis de kerk, Het einde van Parijs dreigt. Vanuit de steppen stijgt de rook van het aan de nieuwe god geweide slachtoffer omhoog. Londen zal onder de zware last verzinken. Berlijn zal in ruïnen liggen. Zoet zal de pijn van de edelste zijn, die in de strijd vallen. De hordes zullen van de Mont Blanc naar onderen door god`s gouden dalen schampen. Ook de Kirgiezen van de steppen zullen voor de nieuwe tijd bidden”

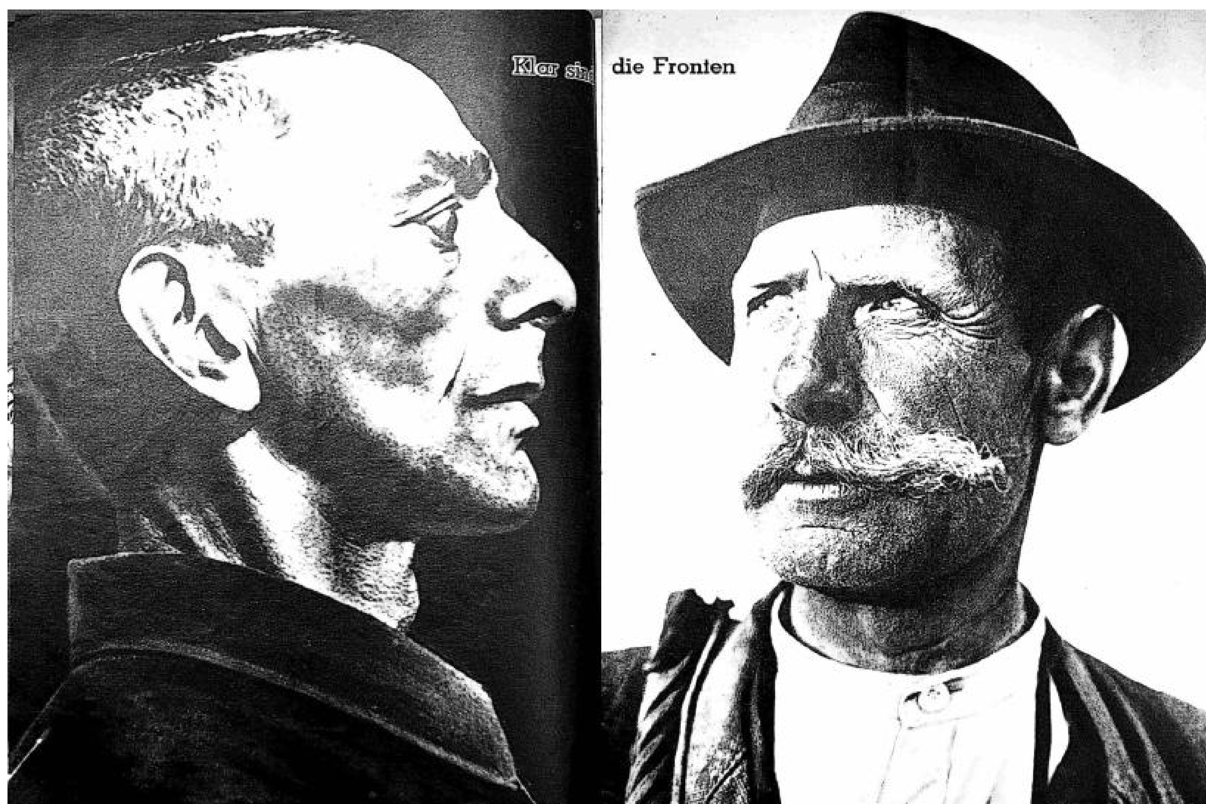
"Nu zijn ze er weer, de Hunnen, angstbeelden van de menselijke geschiedenis, Waar geworden nachtmerries, vuistslag in het gezicht van al het goede…"

"en verenigt met oerwoudwezens en het afschuim van heel de aardbol, maar het geschikte gereedschap in de hand van de eeuwige jood, de meester zijn georganiseerde massamoord. Alleen voor de dommen verhuld in de kledij van de burger"

Deze Finse officier,… deze Spaanse visser,…..
Deze Hollandse zeeman,… deze jonge Italiaan,…
Deze Noord Duitse Boer, de Mensen van alle Europese volkeren en rassen, zullen als het aan de wil van de beestmens ligt van deze aarde verdelgt worden – Hier de lotsverbondenheid van het hoge verbonden bloed!

Duidelijk staan de fronten!

Dit keer wilde de Jood zeker van zijn zaak zijn. Hij kroonde zichzelf tot Officier, tot commissaris, tot onbetwiste leider van de beestmens.

Tegenover hem staan de strijders voor het edele en goede, zodat Europa niet in de waanzin vervalt:

Und ihm gegenüber steht als Kämpfer für das Edle und Gute, auf daß Europa nicht dem Wahnsinn verfalle:

Der deutsche Offizier des Heeres,

der Mann der Waffen-SS,

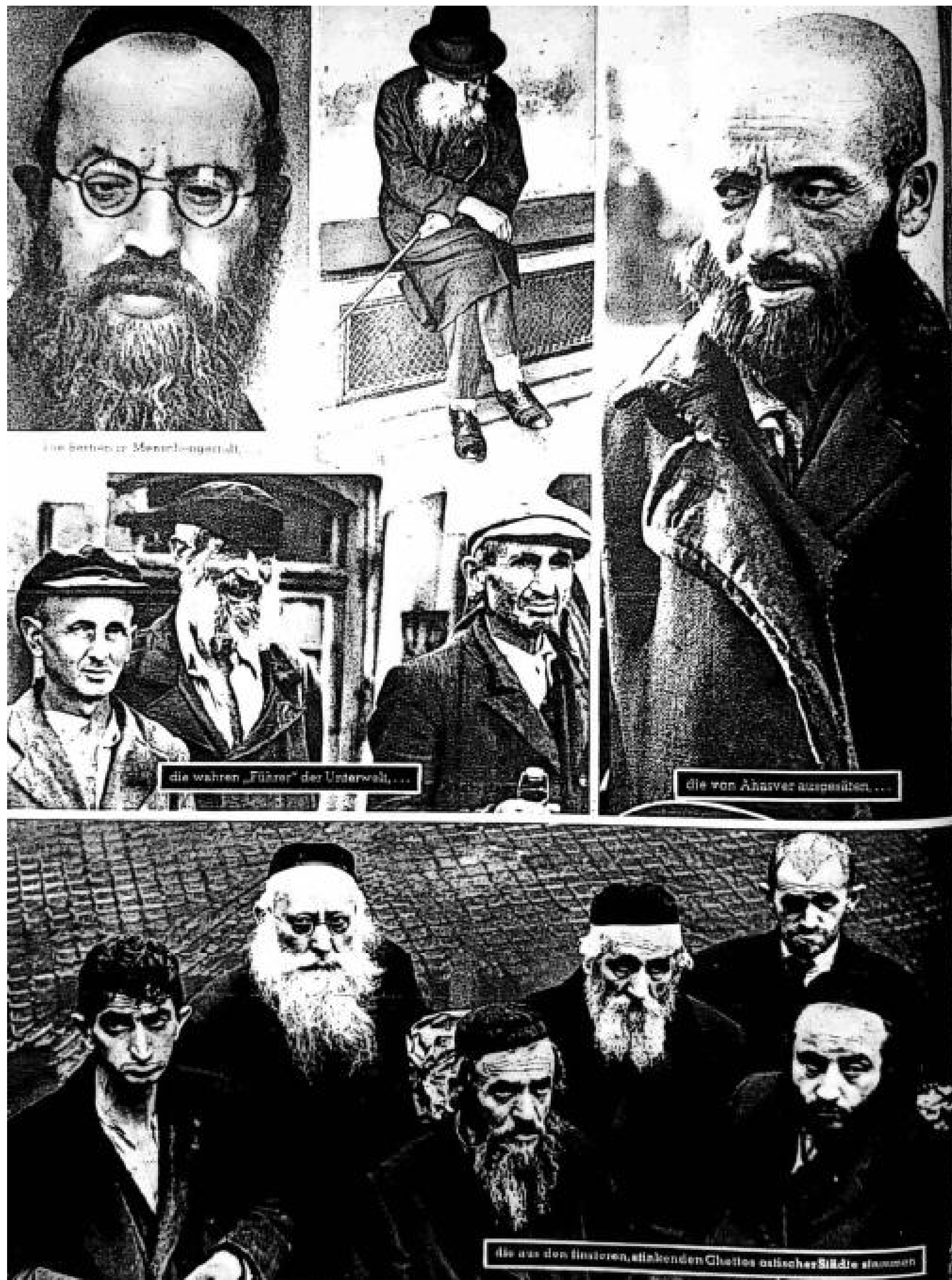

der Sturzkampfflieger, ...

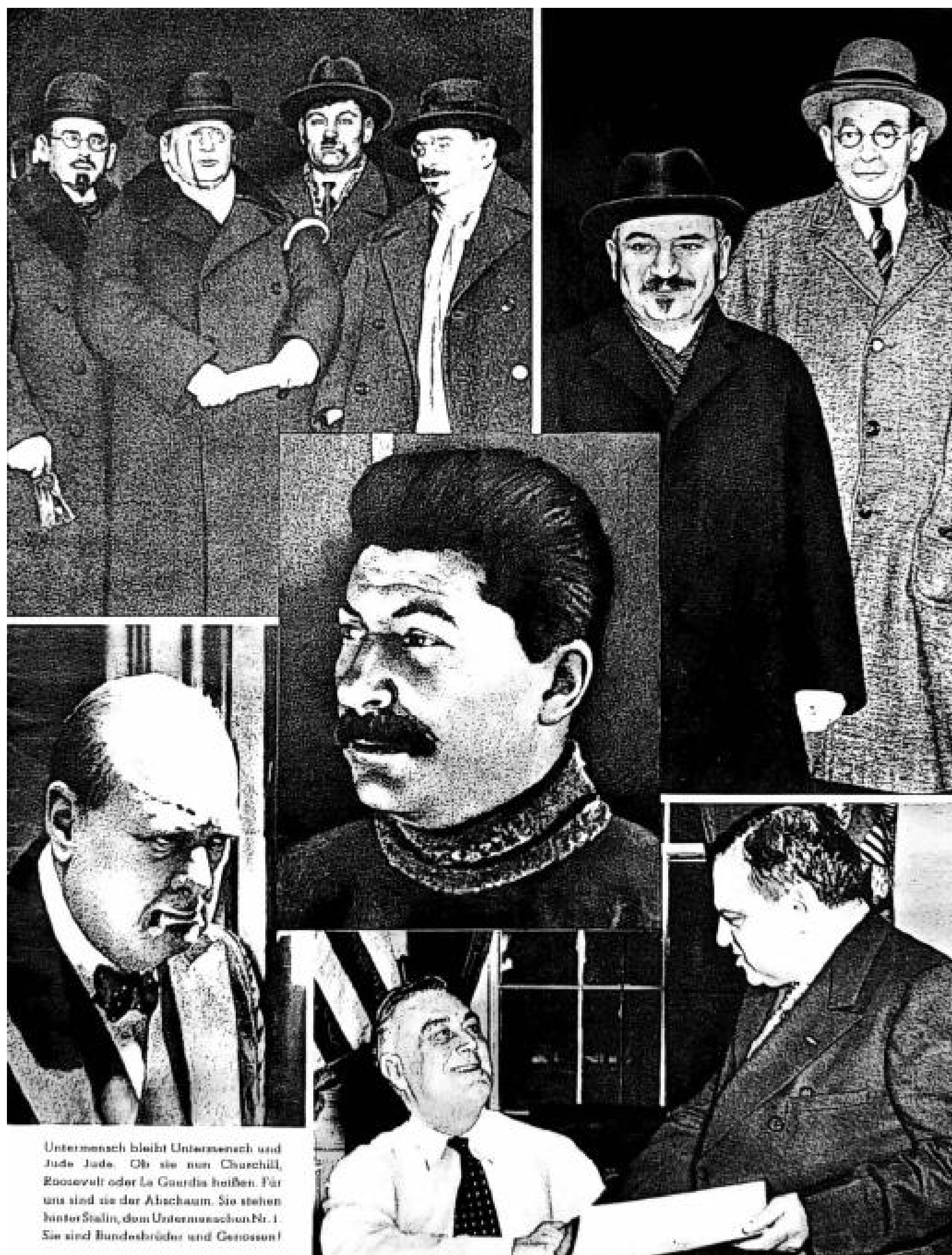

der U-Boot-Kommandant

De Duitse Officier,… **De Leider van de Waffen-SS,…**
De Gevechtspiloot,… **De onderzeebootcommandant,…**

boven links:Het beest in mensgestalte
midden links: De ware leiders van de onderwereld
Midden rechts: De van Ahasver uitgezaaiden
Onder Rechts: die uit de duistere, stinkende ghettos van de Oostelijke steden stammen

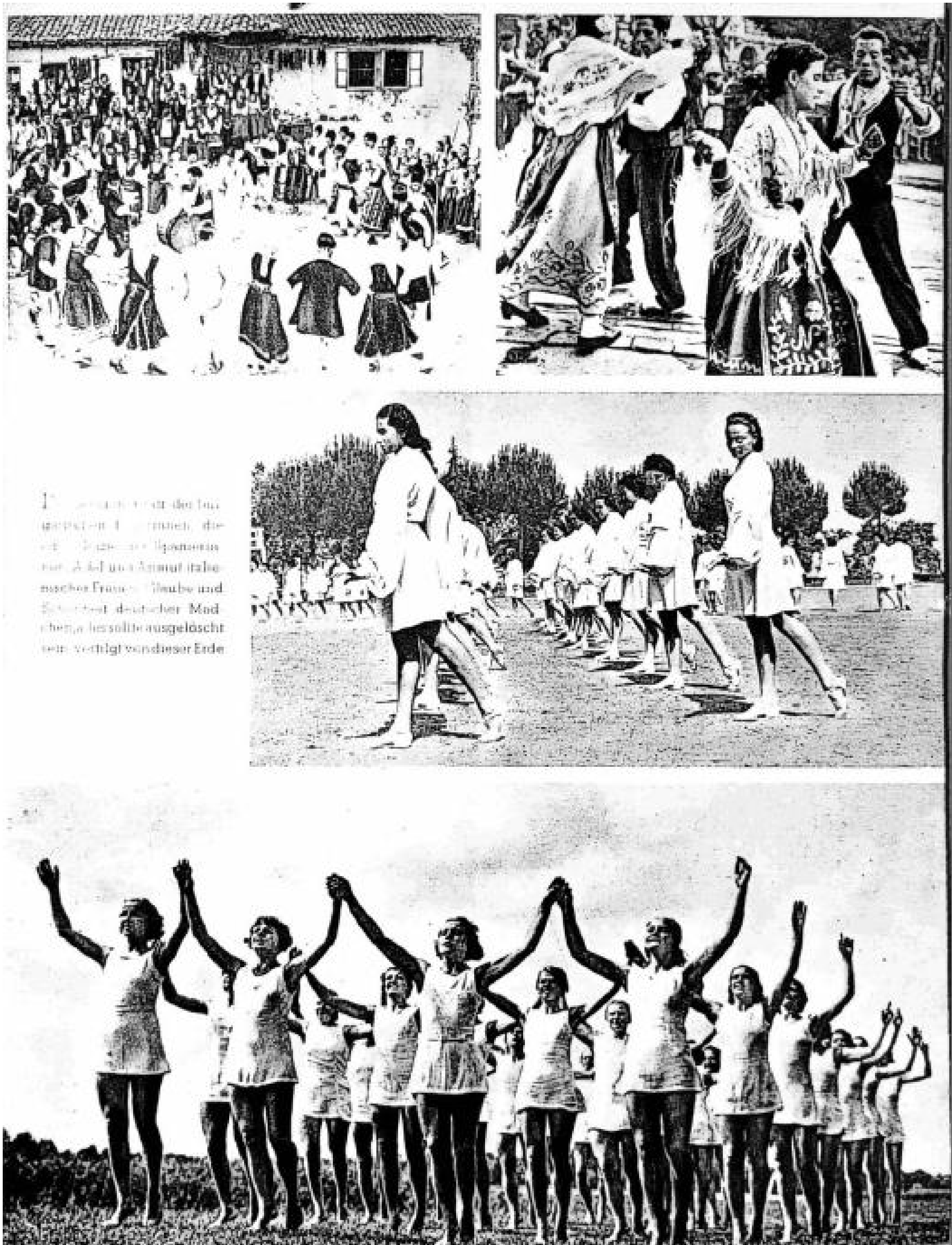

Beestmens blijft Beestmens en jood blijft jood. Of ze nou Churchill, Roosevelt of La Guardia heten. Voor ons blijft het tuig. Zij staan achter Stalin, de beestmens Nr. 1. Ze zijn bondgenoten en broeders!

Und mit dem Juden in vorderster Linie stand die Jüdin als Flintenweib, als Partisane und als Dirne in einer Person. Sie ist es, die gleichgesinnte weibliche Bestien ausbildet und anführt und die Frauen ganz Europas zu ihresgleichen machen wollte.

En met de jood aan het voorste front stond de jodin, als Partizane en als del in één persoon. Zij is het, die gelijkgezinde vrouwen opleid en aanvoert en vrouwen in heel Europa naar haar beeld wil scheppen.

De gezonde kracht van de Bulgaarse boerinnen, de edele gratie van de Spaanse, de edelheid en gemoedelijkheid van Italiaanse vrouwen, Geloof en schoonheid van de Duitse dames, alles moet uitgewist worden, verdelgd van deze aarde.

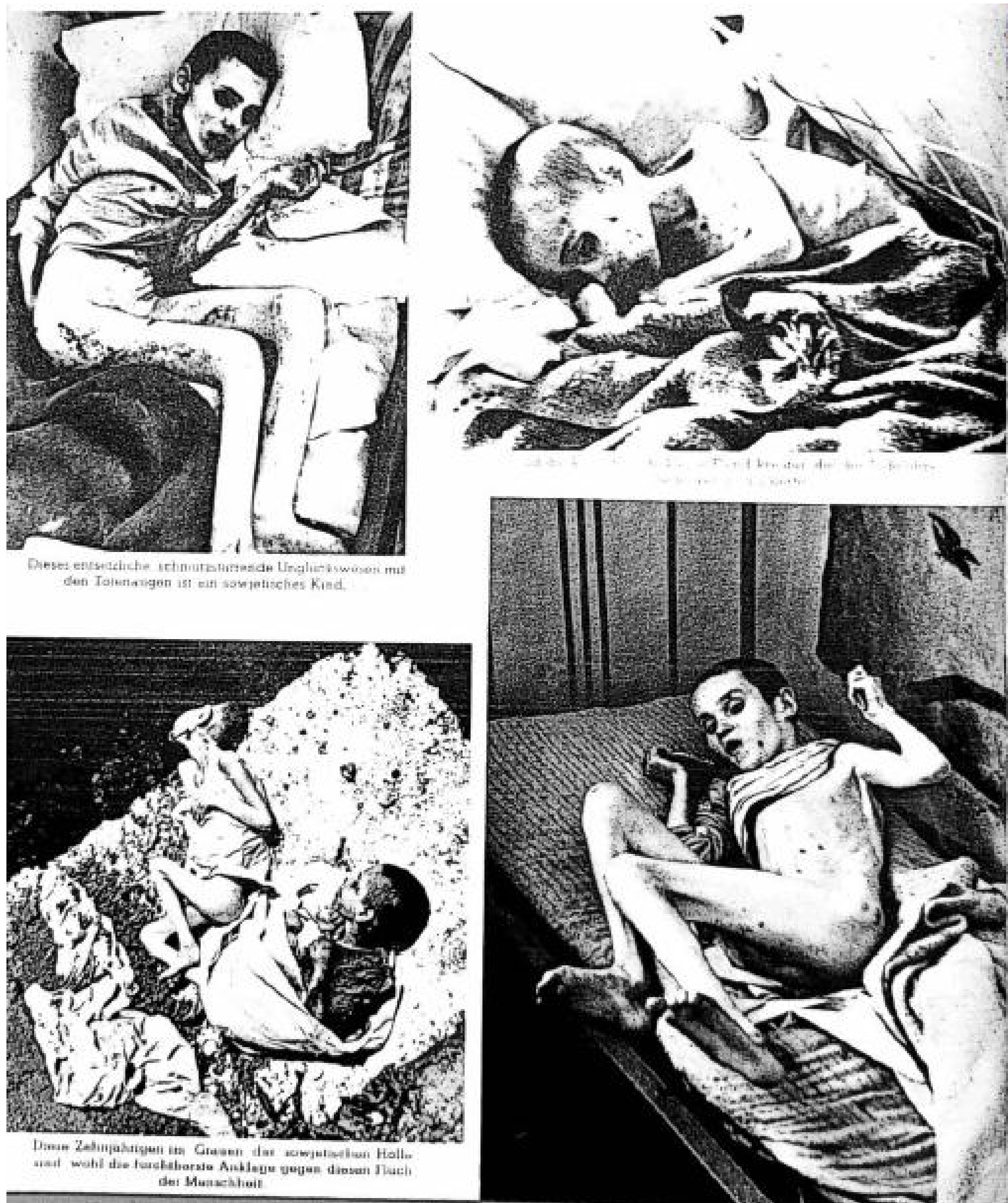

God bewaar ons van dit soort schepsels!

Vrouwen van deze moeten moeten de moeders van Europa worden.

Dit is het beeld van de Sovjetse “staatsjeugd”! Dat zijn de gevolgen van de door de jood vernietigde familie! – Deze zee van kindertranen zal in een honderd jaar nog niet uitgedroogd zijn.

Boven links: Dit vreselijke, blind starende ongelukswezen is een sovjet kind
Boven rechts: is de collectieve ellendigheid door de jood gepropageerd.
Onder: Deze tien jarigen in de gruwel van de sovjethel zijn wel de ergste aanklacht tegen deze vloek van de mensheid.

Maar wij weten, wat wij aan de moeders van onze natie hebben.- Wij vereren in hun de eeuwige vruchtbare bron van het leven. – Wij erkennen dat de moederschap het grootste geluk van deze wereld is en wij erkennen met alle rust, dat de vrouwelijk jeugd van de Arisch-Europese volkerenfamilie zich van hun missie weer bewust werd.

Überall das gleiche Mutterglück – in der Schweiz, ...

in den Niederlanden,

in Deutschland und in Dänemark

Overal het gelijke moedergeluk – In Zwitserland, in Nederland, In Kroatië en in Denemarken

Deze ellende willen wij

onze zonnige jeugd besparen

Das ist das Los der Jugend, das Ende der Familie im Sowjet-Paradies

Dit is het lot van de jeugd, het einde van de familie in het Sovjet paradijs

Das kostbarste Gut aller europäischen Staaten
sind die Kinder, der Hort aber ist die Familie

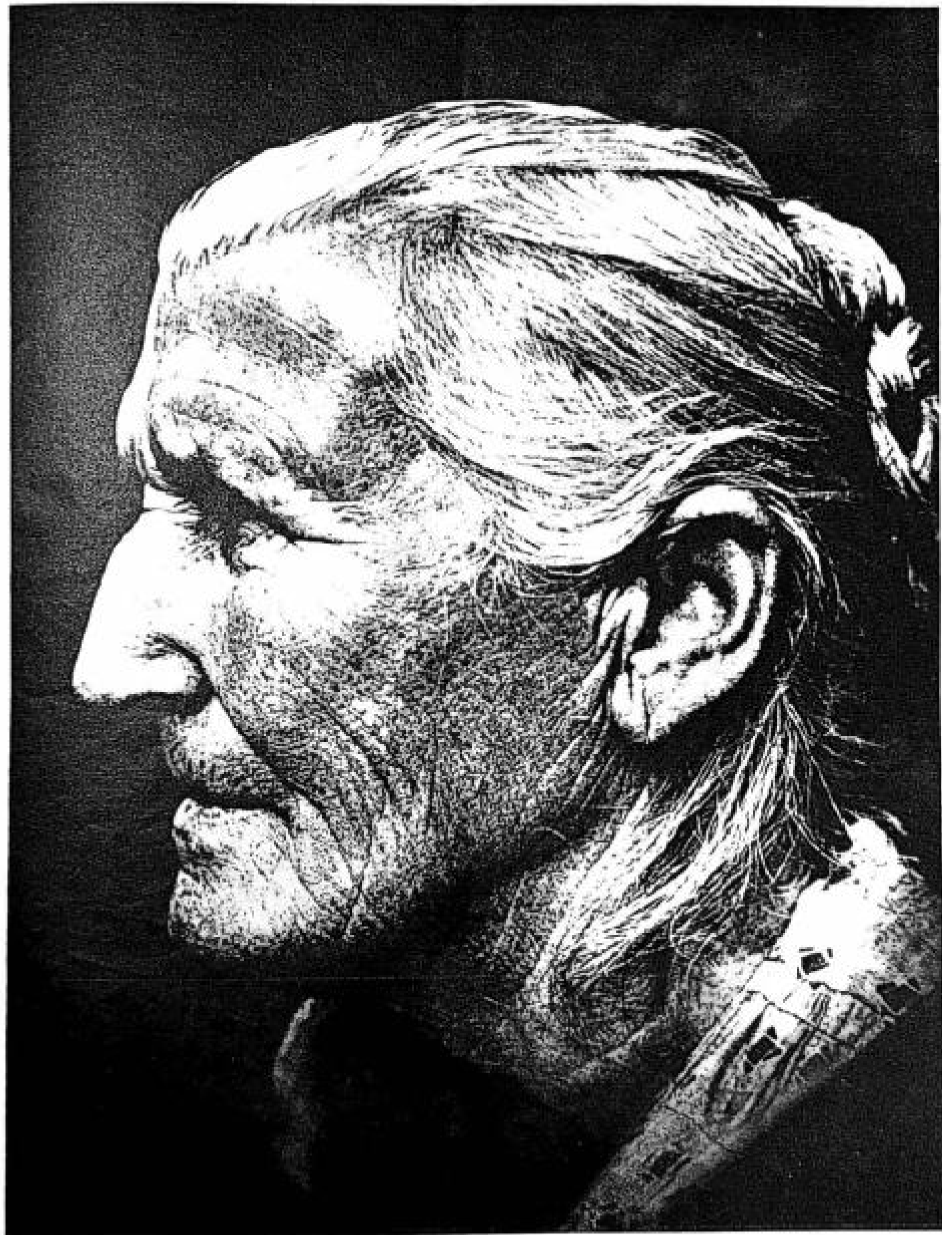

Het kostbaarste goed van de Europese staten zijn de kinderen, die echter in het gezin hoort

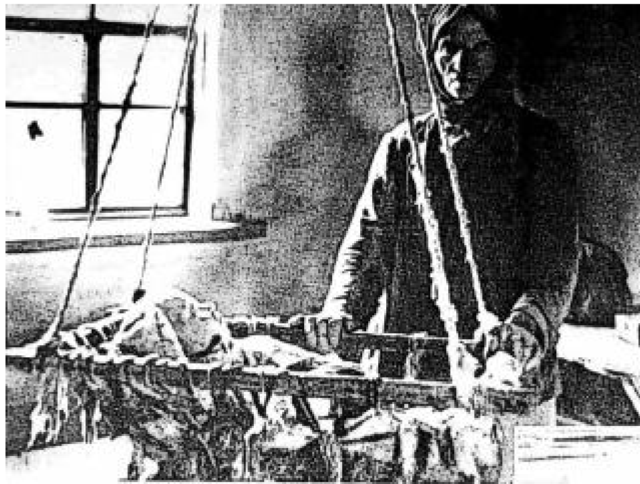
Furchtbar ist das Leben im Sowjet-Paradies, grauenvoll das Alter

Vreselijk is het leven in het sovjet paradijs. Het ouderen bestaan gruwelijk

Wir aber wollen unsere Mütter nach langem, arbeitsreichem Dasein
sorgenlos und wohlbehütet ihren Lebensabend verbringen sehen

Wij willen echter dat onze moeders na een lang leven vol harde arbeid, zorgeloos en veilig van hun levensavond kunnen genieten

Vieles wußten wir von den Schrecken in der Sowjetunion, und dennoch war es wenig, gemessen an dem, was hinter diesem blutigroten Vorhang an Wirklichkeit lauerte. Millionen europäischer Soldaten haben einen Blick hinter diesen Vorhang getan, und fanatisch kämpfen sie alle für ihr Haus, ihre Familie und ihr schönes Daheim.

So sieht es im Innern jener tausenden Elendshütten aus

Aus Unrat, Abfall und Straßenschmutz sucht sich der Sowjetbürger das tägliche Brot. Er lebt von Tag zu Tag von der Hand in den Mund. Nie weiß er, was ihm der Morgen bringt ...

Zwischen Lumpen, Dreck und Ungeziefer Menschen! Statt der Einrichtung weisen die kahlen Wände sowjetische Propagandazeichnungen auf

Veel wisten we van de verschrikking in de Sovjet Unie, maar toch was het weinig, gemeten wat achter deze bloederige sluier in werkelijkheid op ons wachtte. Miljoenen Europese Soldaten hebben een blik achter deze sluier genomen, en fanatieker dan ooit strijden ze voor hun huizen, hun families en voor hun wonderschone thuis.

Boven: Zo ziet de binnenkant van de duizenden ellendige woonhutten uit.
Midden: Uit vertwijfeling, afval en straatvuil zoekt de Sovjet Burger zijn dagelijks brood. Hij leeft van dag tot dag van de hand naar de mond. Nooit wetend wat hem de morgen brengt…
Onder: Tussen lompen, vuil en ongedierte mensen! In plaats van een huisraad plakken er Sovjet propaganda posters aan de muur.

Die
deutsche Wohnung
ist eine Stätte der Kultur
und Reinlichkeit

Sparsamkeit und Vorratswirtschaft sichern dem tüchtigen Volke der Finnen das Leben.

Unmeßbar der Unterschied von Haltung und Ausdruck dieser Bäuerin und jener „Bürgerinnen" der Sowjetunion

Licht und Sonne atmen Millionen unserer Kleinsten, ihnen ersparte ein gütiges Schicksal und die Hand eines mächtigen Staates das Dasein in einer Sowjethölle.

De Europese woning is een plaats vol cultuur en schoonheid.

Midden: Onmeetbaar is het verschil van houding en uitdruk van deze boerin met die van de "burgerinnen" van de Sovjet Unie

Onder: Licht en zon ademen miljoenen van onze allerkleinsten, hun is dankzij een goedgevallen lot en een machtige hand van de staat een bestaan in de Sovjet hel bespaart gebleven.

Boven links: Een onvoorstelbare hel waren de Sovjet steden, waar miljoenen mensen, die van het platteland verjaagt waren, toestroomden om in muffe keldergaten te vegeteren.
Boven rechts: Men vraagt niet lang naar hun nachtonderkomen in de Sovjet Unie. Was het een bed of een strozak, dan was het goed. Lag men echter op straat dan bekommerde niemand zich daar om.
Midden: Zo bedelt de Sovjet jeugd.
Onder: Dat zijn Russische arbeiders.

Boven Links: Voorbij zou het zijn met deze behaaglijkheid van deze Franse pensionair, …
Boven rechts: Met de voorraadshuishouding van het ijverige volk de Finnen, die hun zekerheid biedt in het leven,…
Midden Links: met de vrolijke Turkse kinderschaar,
Midden rechts: en de levensblije Noorse jeugd,…
Onder links: met de behaaglijkheid van dit Vlaamse boerengezin,…
Onder rechts: en met de schaft in luchtige en zonnige gemeenschapsruimtes.

Boven: Diep in de grond verscholen, onder planken, vodden en grof vuil verstopt, daar zitten ze met zijn duizenden. Als ze geluk hebben, dan zien ze vanuit dit perspectief hun levensavond tegemoet. De miljoenen, die in een dwangsarbeiderskamp al vroeg door verhongering sterven, zijn echter in de meerderheid.
Midden: In troosteloze holtes, die de naam woonruimte niet verdienen, voert het volk een dierlijk bestaan.
Onder: Wat de boer nog met moeite kan produceren, word gelijk door de plaatselijke sovjet ingenomen.

Aus wäre [illegible] mit der Beschaulichkeit dieses alten Griechen, …

mit der Ruhe des Lebensabends dieses pommerschen Fischerehepaares, …

mit der Lebensbejahung dieser slowakischen Landjugend, …

und mit der Freude an den eigenen Erzeugnissen bei diesen ungarischen Bäuerinnen

Uit zou het zijn met de beschouwelijkheid van deze oude Griek,…
Met de rustige levensavond van dit Pommers visserspaar,…
Met de levensvreugde van deze Slowaakse plattelandsjeugd,…
en met de vreugde over de rijke vruchten van zijn eigen land bij deze ijverige Hongaarse boerinnen.

Nur zu gut gelang dem Juden im Sowjetstaat die Entwurzelung des Menschen. Zum Todfeind des Sowjetsystems wurde der Bauer erklärt. Er sank auf die Stufe des Herdenviehs. Man nahm ihm jedes Eigentum. Er wurde Sklave und hatte nur für seinen jüdischen Meister zu schaffen.

Man stempelte ihn mit System und Brutalität zum Proleten.

Ob er wollte oder nicht, man trieb ihn von Kolchos zu Kolchos; nichts war sein eigen, weder Scholle noch Haus.

Sein Lohn waren aber allenfalls einige Löffel dünner Brühe aus der Sowjetküche.

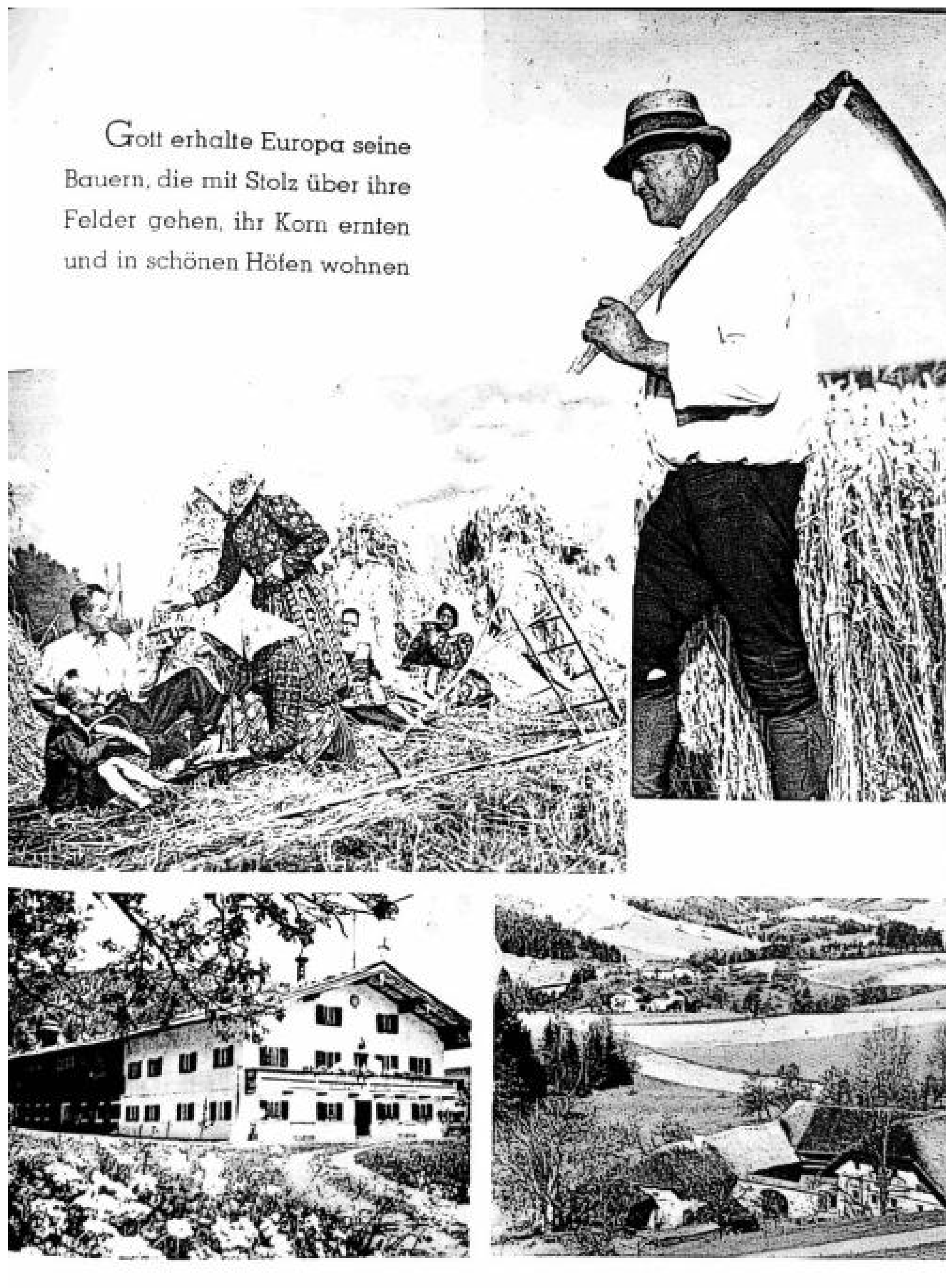

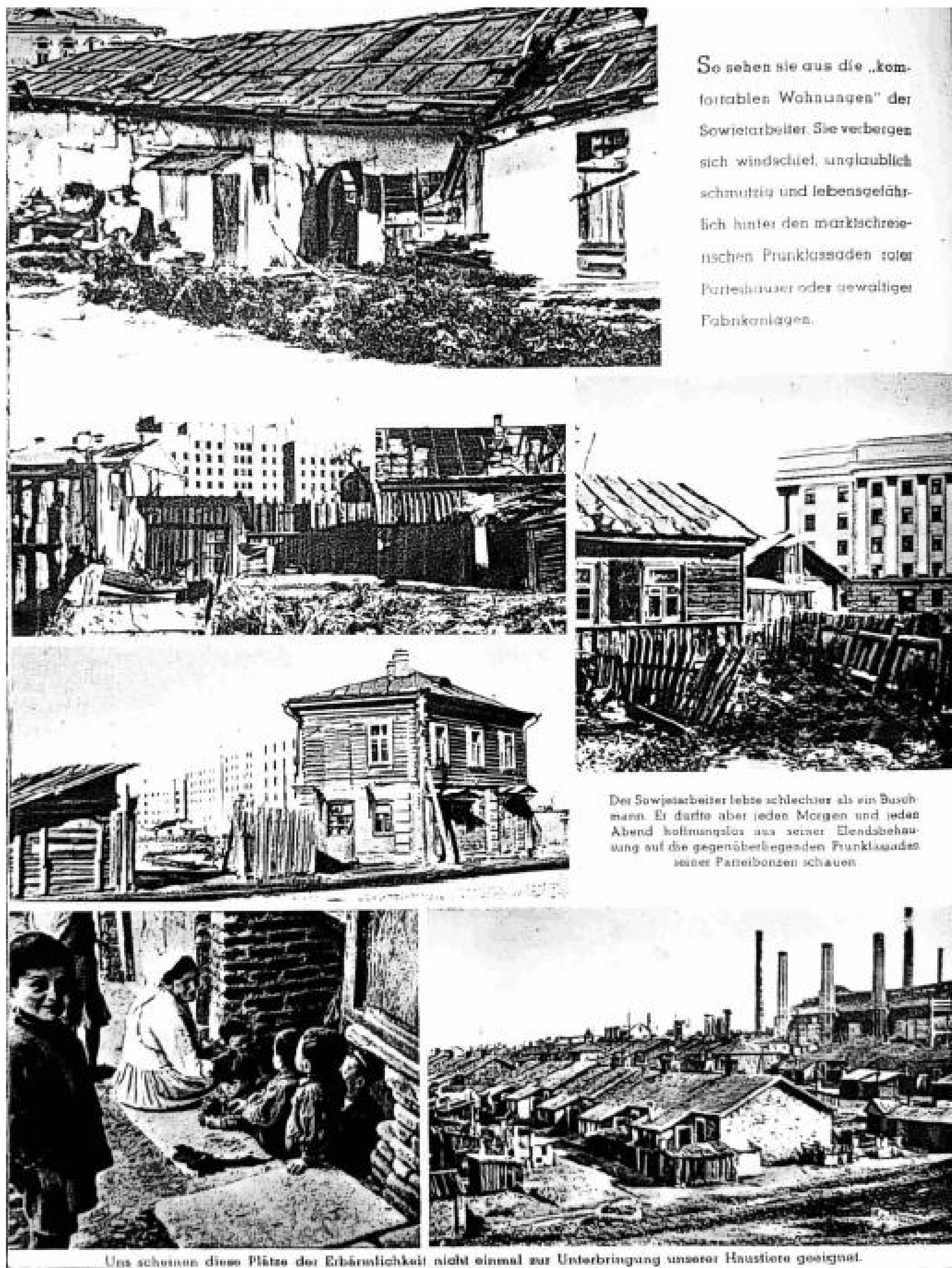
War es ein Wunder, daß Haus und Dorf verfielen, daß die Menschen ihre Behausungen immer mehr in die Erde gruben und beinahe ein unterirdisches Dasein führten, da die Parole hieß: Nur nicht auffallen!

Maar al te goed lukte de jood in de Sovjet staat de mensen te ontwortelen. De boer werd tot de grootste vijand van het sovjet systeem verklaart. Hij zonk naar de status van een kuddedier. Men stal al zijn eigendom. Hij werd slaaf en had slechts nog voor zijn joodse meester te produceren.

Boven: Men bestempelde hem systematisch en met brutaliteit tot proleet.
Midden links: Of hij wilde of niet, men dreef hem van kolchoz naar kolchoz, niets was zijn eigen, noch grond noch huis.
Midden rechts: Zijn loon was echter maar enkele lepels van een waterig brouwsel uit de sovjet keuken.
Onder: Was het een wonder, dat huizen en dorp vervielen, dat de mensen hun behuizingen steeds meer in de grond vestigden en haast een onderaards bestaan voerden, omdat het motto inhield: Vooral niet opvallen!

God behoed zijn boeren, die met trots over hun velden gaan, hun graan oogsten en in mooie huizen wonen
Onder links: Woonerf in Oberbayern
Onder rechts: Boerderij in Roemenië

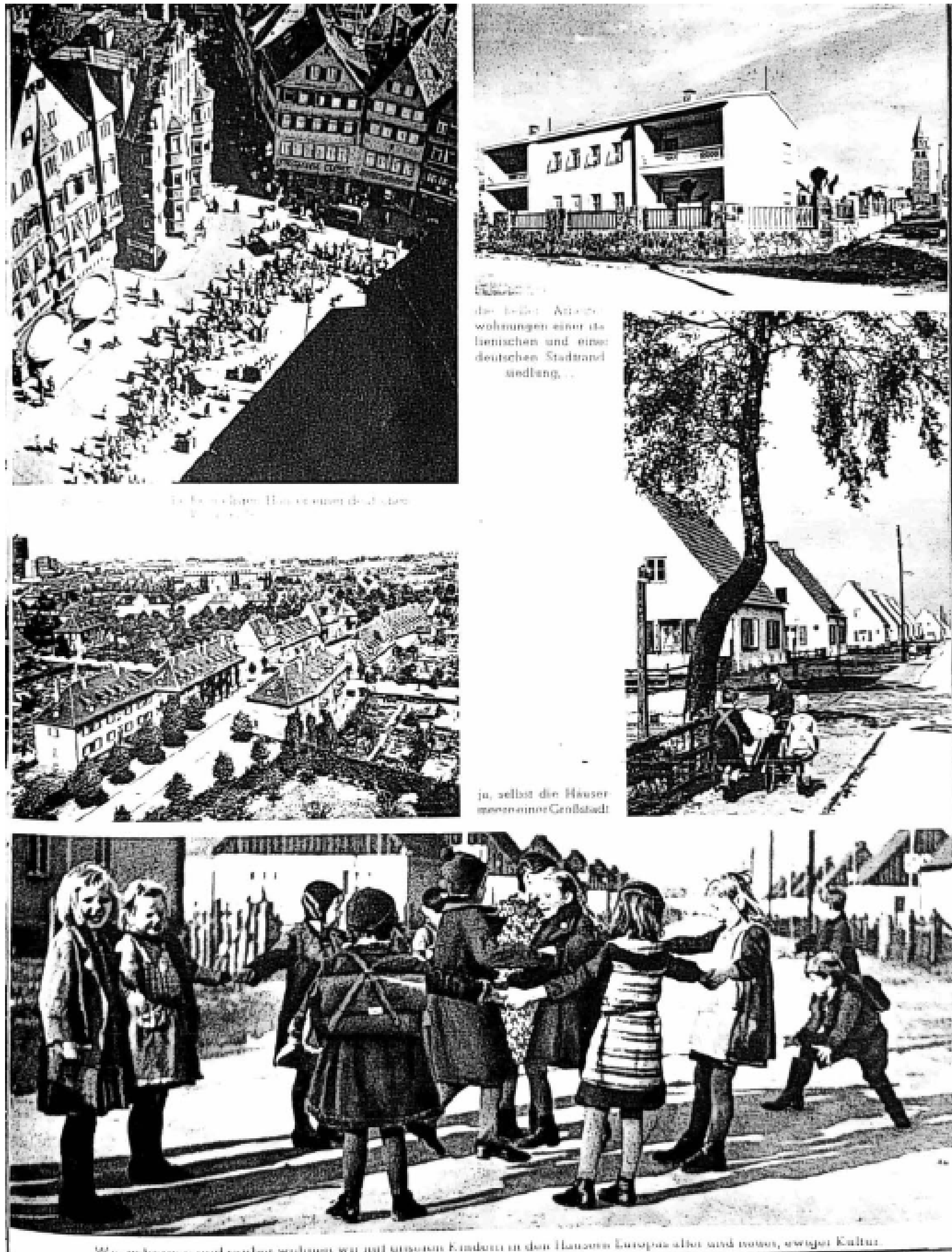

So sehen sie aus die „komfortablen Wohnungen" der Sowjetarbeiter. Sie verbergen sich windschief, unglaublich schmutzig und lebensgefährlich hinter den marktschreierischen Prunkfassaden roter Parteihäuser oder gewaltiger Fabrikanlagen.

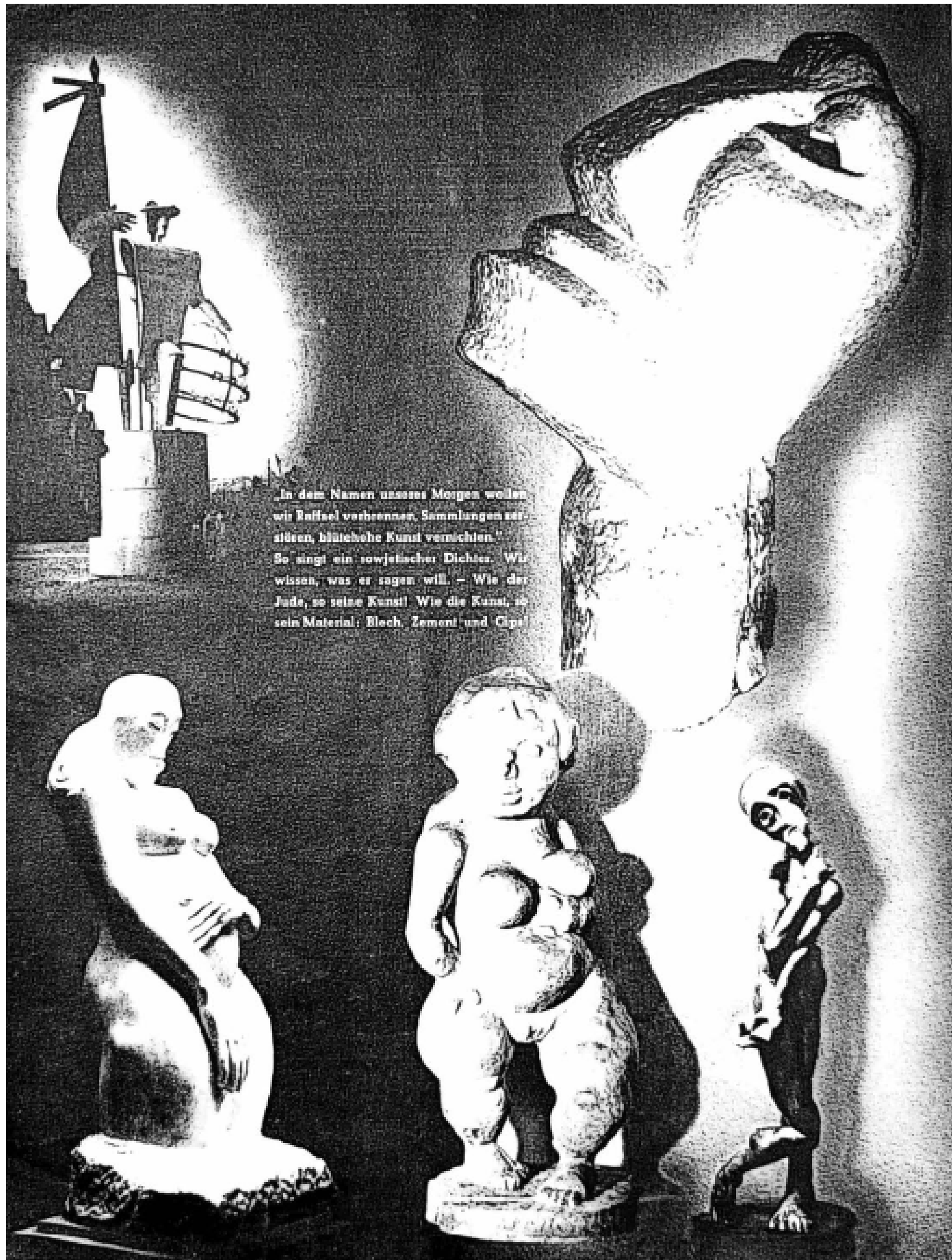
Der Sowjetarbeiter lebte schlechter als ein Buschmann. Er durfte aber jeden Morgen und jeden Abend hoffnungslos aus seiner Elendsbehausung auf die gegenüberliegenden Prunkfassaden seiner Parteibonzen schauen.

Uns scheinen diese Plätze der Erbärmlichkeit nicht einmal zur Unterbringung unserer Haustiere geeignet.

Boven: Zo zien ze eruit de "comfortabele woningen" van de sovjet arbeider. Ze verbergen zich scheef staand, ongelofelijk smerig en levensgevaarlijk achter de schreeuwerige pronkende huizen van de partijleiding. en de reusachtige fabrieksgebouwen.
Midden: De sovjet arbeider leeft nog slechter als een bosjesmens. Hij mag echter wel elke morgen en avond hopeloos vanuit zijn ellendige woonplek naar de tegenover liggende pronk gevels van zijn partijbonzen kijken.
Onder: Ons schijnen deze erbarmelijke plekken nog niet eens geschikt om er huisdieren te houden

Boven links: Zo zien ze er uit de gemoedelijke huizen van een Duitse kleinstadt
Boven rechts: De heldere arbeiderswoningen van een Portugees en Duits randgebied.
Midden: Ja zelf de meren van huizen van een grote stad
Onder: Hoe geborgen en schoon wonen wij met onze kinderen in de huizen van Europa`s oude en nieuwe, eeuwige cultuur.

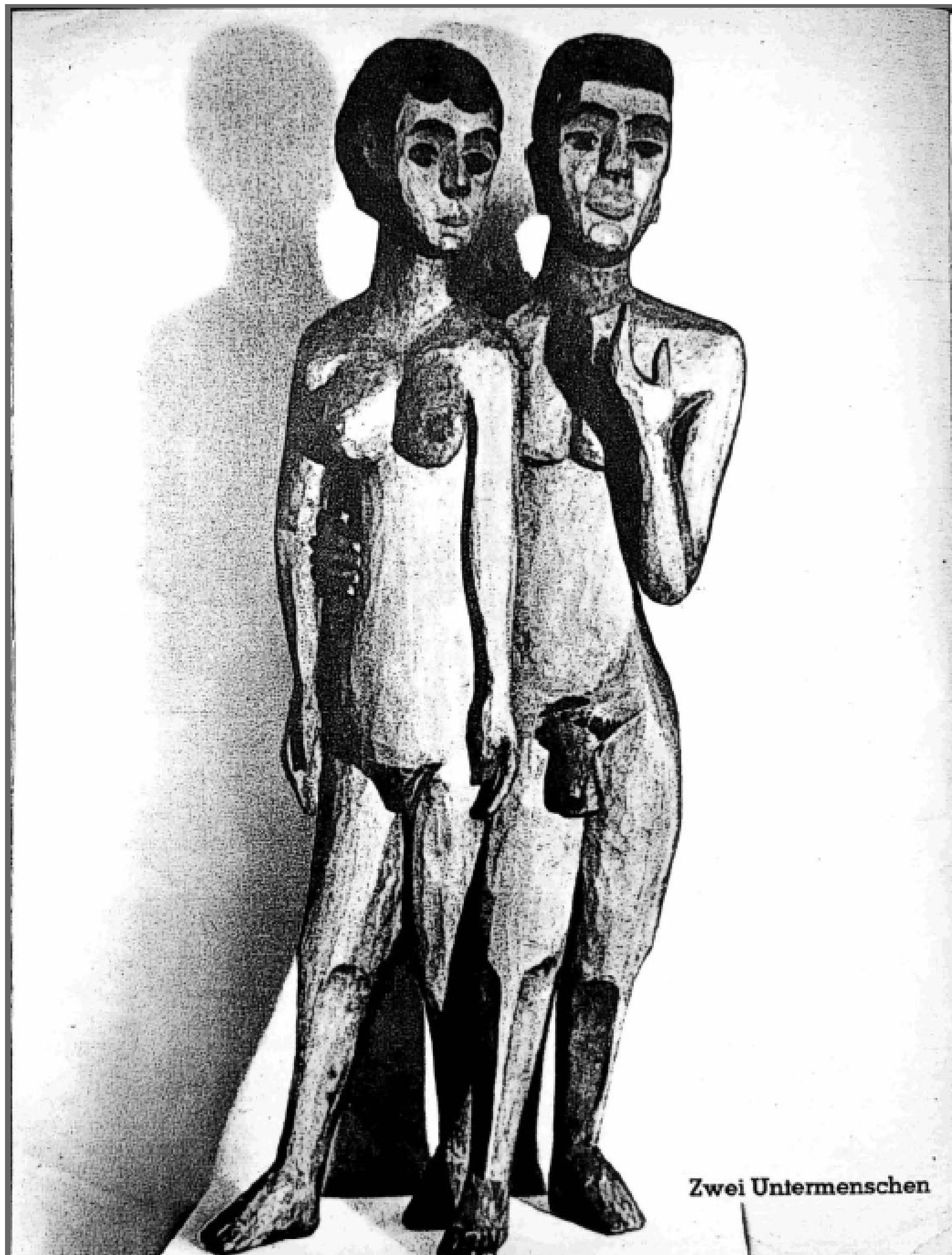

"In de naam van onze morgen willen we Raffael verbranden, verzamelingen vernietigen en alle bloemrijke kunst vernietigen." Zo zingt een Sovjets Dichter. Wij weten wat hij zeggen wil – Zo de jood, zo zijn kunst! Zo de kunst, zo zijn materiaal: blik, cement en gips!

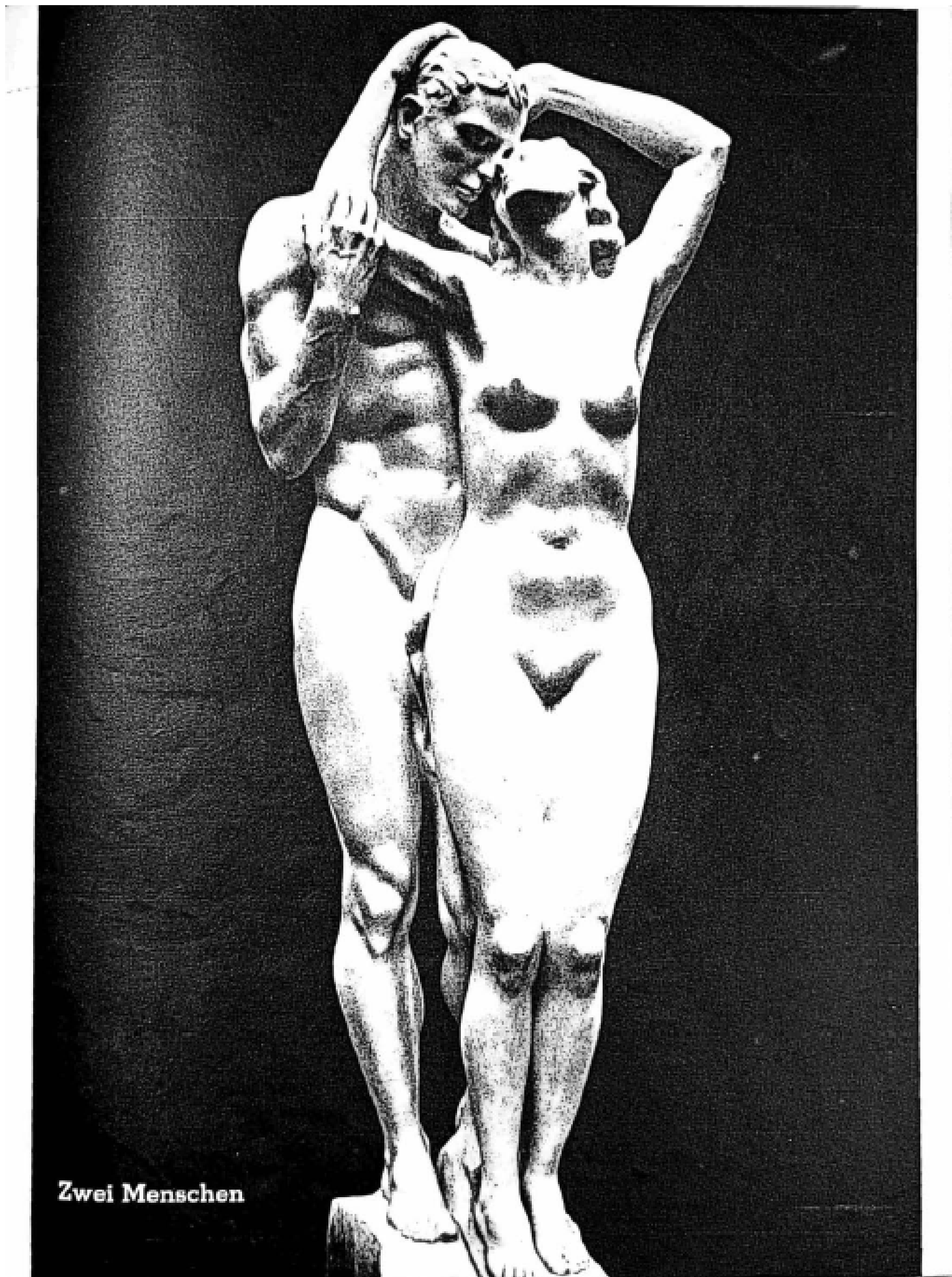

So edel wie der arische Mensch, so edel ist seine
Kunst. Sie verwirklicht die Träume auf dieser Welt

Zo edel als de Arische mens, zo edel is zijn kunst. Ze verwerkelijken de dromen op deze wereld.

Twee beestmensen

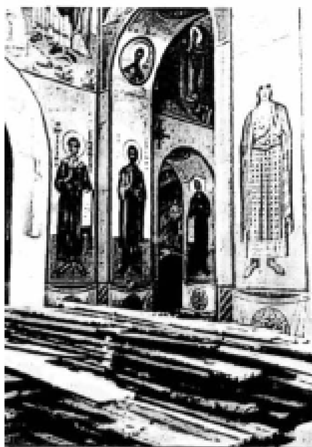

Twee mensen

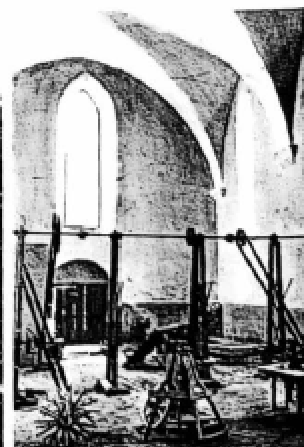

„Gott – das heißt Torheit und Feigheit, Gott bedeutet Gewaltherrschaft und Elend, Gott ist von Übel. Für mich gilt: Luzifer, Satan! Und wer du auch bist, du bist der Geist, den der Glaube meiner Väter Gott und der Kirche entgegenstellte!" sagt der Jude.

Weil der Jude und Untermensch alles Göttliche haßt, hat er die Kirchen geplündert und sie zu Fabriken gemacht. Es war ihm höchste Befriedigung, diese Stätten dort, wo sie ihn am meisten störten, in die Luft zu sprengen.

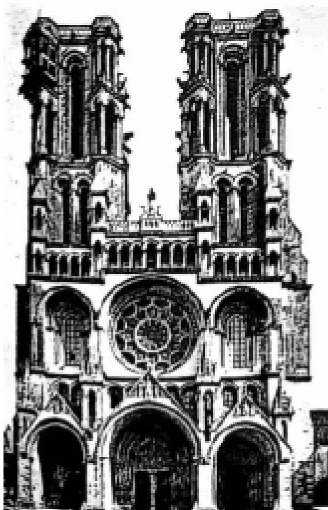
Links: "God dat betekent onzinnigheid en lafheid; God betekent geweldsheerschappij en ellende; God is van misselijkheid. Voor mij geldt: Lucifer, Satan! En wie jij ook bent, jij bent de geest, die het geloof van mijn voorvaderen God en kerk tegengesteld heeft" zegt de jood.
Rechts: Omdat de jood en de beestmens al het goddelijke haat, heeft hij kerken geplunderd en ze tot fabrieken gemaakt. De hoogste bevrediging gaf het hem, deze plekken, waar ze het meeste stoorden, op te blazen.

Das arische Europa aber zeichnet sich dadurch aus, daß es an Gott glaubt und jedem seine religiöse Freiheit läßt.

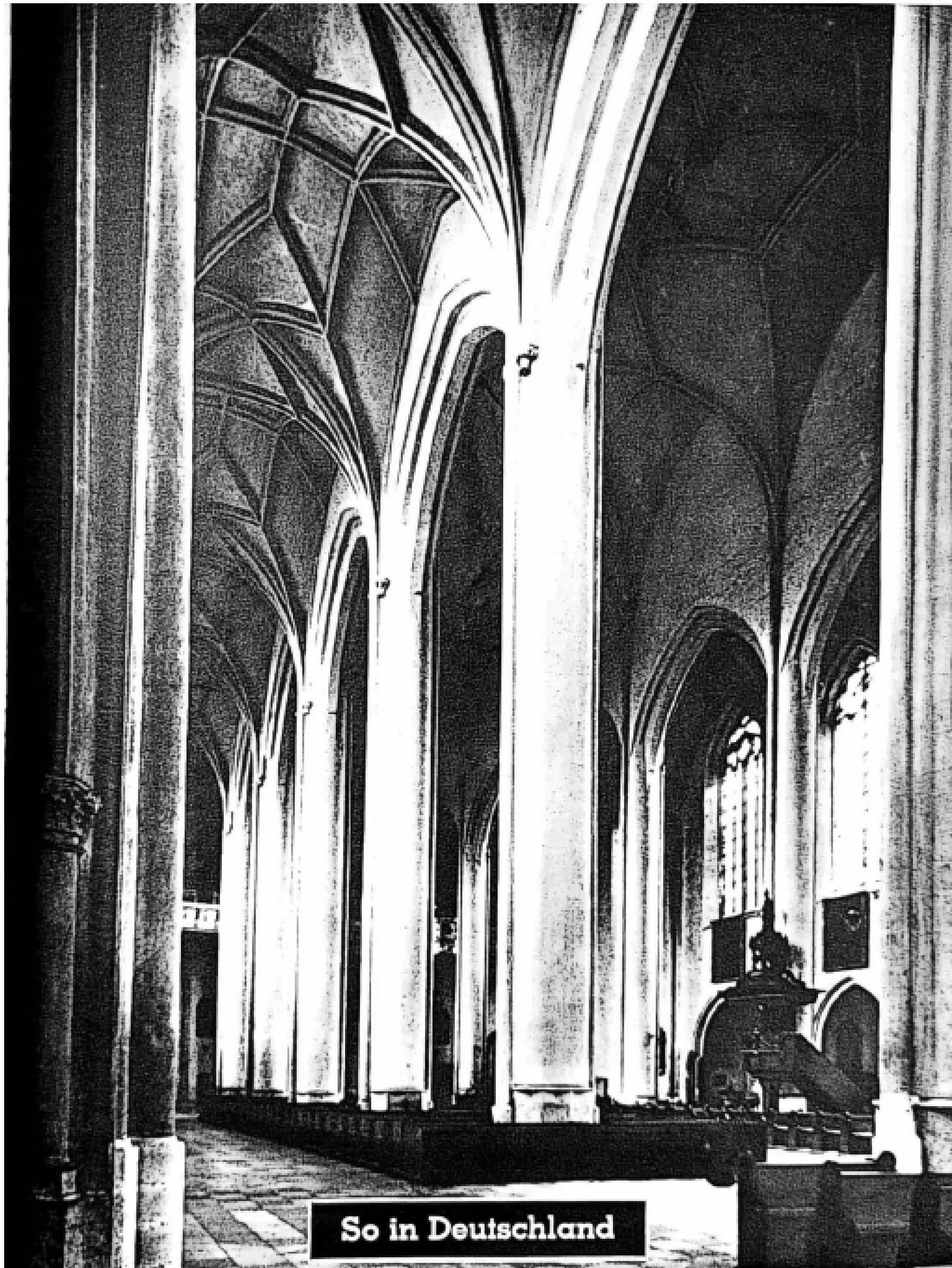

Het Arische Europa echter tekent zich door, dat het aan god geloofd en ieder zijn religieuze vrijheid laat.

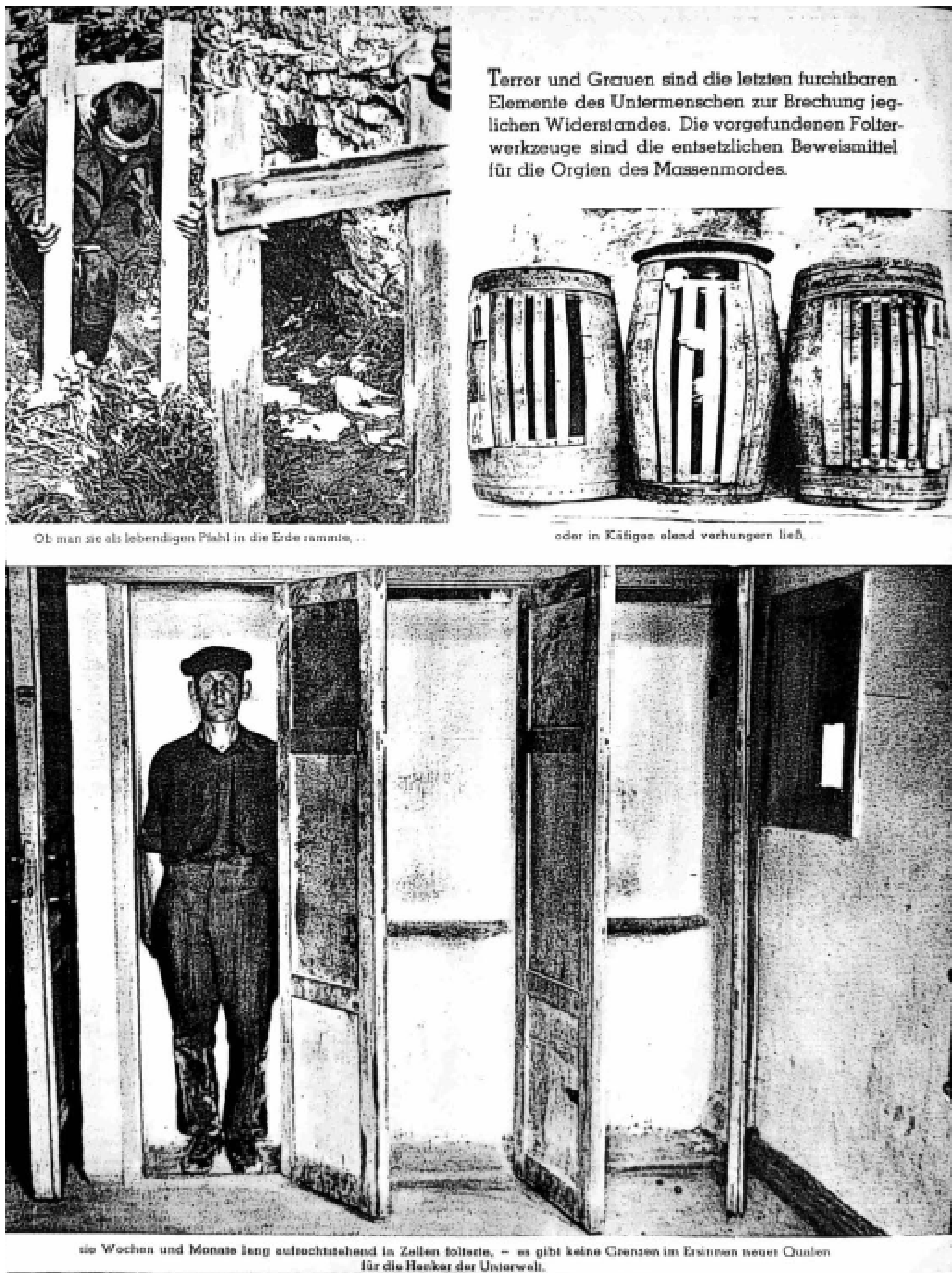

Zo ziet de kerk er in Rusland uit.

Zo in Duitsland

Terreur en gruwel zijn de laatste vreselijke elementen van de beestmens om elk verzet te breken. De gevonden martelwerktuigen zijn de onbarmhartige bewijzen voor de orgiën van de massamoorden

Terror und Grauen sind die letzten furchtbaren Elemente des Untermenschen zur Brechung jeglichen Widerstandes. Die vorgefundenen Folterwerkzeuge sind die entsetzlichen Beweismittel für die Orgien des Massenmordes.

Ob man sie als lebendigen Pfahl in die Erde rammte, ...

oder in Käfigen elend verhungern ließ, ...

sie Wochen und Monate lang aufrechtstehend in Zellen folterte, – es gibt keine Grenzen im Ersinnen neuer Qualen für die Henker der Unterwelt.

Boven links: Of ze nou hen als een levende paal in de grond stampten…
Boven rechts: of ze in kooien levend verhongeren lieten,…
Onder: ze weken en maanden rechtop staand in cellen martelden, - er zijn geen grenzen aan het bedenken van nieuwe vormen van lijd aanbrengen door de slagers van de onderwereld.

Furchtbar in ihrer Anklage entrollen die Schreckenskeller von Lemberg, Riga, Dubnow das Grauen der GPU, ...

den bestialischen Sadismus

den viehischen Mord, ...

Boven: Op een vreselijke manier vormen de lijkenkelders van Lemberg, Riga en Dubnow, een aanklacht tegen de gruwelijk heden van de staatspolitie van de Sovjet Unie,…
Midden: slachtingen als vee,…
Onder: het beestachtige sadisme

De tong eruit gesneden, met een bijl doodgeslagen.

In engen Zellen zu Hunderten mit Handgranaten zerfetzt, ..

... im Blutrausch der Flintenweiber geschlachtet, ...

eingesperrt und bei lebendigem Leibe verbrannt.

Boven: In krappe cellen per honderden met handgranaten uit elkaar gereten
Midden: In moordzucht van gewapende criminelen.
Onder: Vastgezet en levend verbrand

Grauenvoll die Berge von Leichen

Gruwelijk de bergen van lijken

Furchtbar das namenlose Elend von Vätern, Müttern, Kindern und Geschwistern, denen man das Liebste qualvoll und schuldlos genommen.

Verschrikkelijk het eindeloze lijden van vaders, moeders, vrouwen, bruiden, kinderen en familieleden, van wie het meest dierbare onschuldig en op een gruwelijke manier heeft ontnomen.

Zoals deze Russische vrouwen zouden jullie vrouwen van Europa moeten huilen!

Zoals deze onschuldige knaap werden de kinderen van Europa vermoord.

De beestmens stond op, om de wereld te veroveren
O wee jullie mensen als jullie niet samen blijven staan.

Weer je Europa!